

[Ole Espersen]

Lad mig til slut sige, at vi på trods af disse betæneligheder siger ja til, at aftalen bliver ratificeret. Vi tror ikke, at det kan lykkes efter det, der er sket, at få en bedre eller stort anderledes aftale forhandlet i hus, men vi beklager, at sagen har haft det forløb, den har.

Hvis jeg må tilføje en måske lidt personlig beklagelse dertil, er det, at jeg faktisk synes, det må have været ubehageligt for embedsmænd i to forskellige ministerier at skulle svare det, som de af politiske grunde har været nødt til at svare, på de spørgsmål, der er stillet. Jeg synes, det må have været en utrolig ubehagelig situation på klare, koncise spørgsmål at skulle give de svar, der er givet, men jeg erkender, at de har været i en bunden situation, og dette er naturligvis skabt under politisk ansvar.

Fischer (KF):

I modsætning til hr. Ole Espersen hverken kan eller vil jeg referere, hvad der er foregået i Det Udenrigspolitiske Nævn, men jeg vil godt sige lidt om, hvad der er foregået i Udenrigsudvalget.

På baggrund af det, der er foregået dér, føler jeg, at hr. Ole Espersens kritik af udenrigsministeren er fuldstændig urimelig og vildledende. Faktisk føler jeg, at udenrigsministeren på en meget energisk og grundig måde har orienteret Udenrigsudvalget endog i mindste detalje om denne sag.

Det er en sag, der har været gjort til genstand for en overordentlig grundig udvalgsbehandling. Jeg har forstået, at Det Udenrigspolitiske Nævn også har været grundigt orienteret, og at der løbende har været fuld opbakning bag regeringens forhandlingspolitik. Fiskeriministeren har været i samråd, udenrigsministeren har været i samråd, og ærlig talt føler jeg, at hr. Ole Espersen, bortset fra en enkelt undtagelse, politisk set står helt isoleret med sine udfald mod den grænseaftale, som rundt omkring betragtes som overordentlig positiv for Danmark.

Jeg forstår ikke, hvor hr. Ole Espersen vil hen i denne sag. Når vi nu har opnået resultater, der er maksimale ud fra danske suverænitets hensyn, hvorfor så dette politiske kommandoraid, der kun kan skabe tvivl om Danmark som forhandlingspartner, når vi senere skal i gang med andre vigtige forhandlinger?

Jeg har også noteret, at såvel formanden for bornholmerfiskerne som formanden for Rønne

Fiskeriforening har udtrykt sig positivt om det opnåede forhandlingsresultat og ikke deler hr. Ole Espersens kritik af de administrative forholdsregler, der er sat i værk for at undgå gnidninger mellem Danmark og DDR i overgangsperioden, indtil aftalen er endeligt ratificeret.

Som et lille p.s. har jeg i øvrigt noteret, at ingen af vore bornholmske folketingsmedlemmer har udtrykt nogen som helst kritik af denne aftale. Det siger også noget. Derfor, hr. Ole Espersen, stop dette politiske kommandoraid!

Glistrup (FP):

I de sidste sådan cirka 40 generationer har fiskeriet været det mest afgørende basiserhverv for, at bornholmerne har kunnet opretholde deres tilværelse. Det, Folketinget nu står i begreb med, er at rokke ved et af de helt væsentlige fundament, der i disse tusind års fred over Østersøen har bevirket, at man har kunnet fiske på Adler Grund sådan, som man vil fiske på Adler Grund. Man må fiske, hvor fiskene er. Somme tider er de lidt nærmere den tyske grænse og somme tider lidt nærmere den danske grænse, og der har været fred og ingen fare derude på fredens hav i alle disse mange år, hvor man simpelt hen har fulgt fisken, uanset om man så er kommet på den ene eller på den anden side.

Nu begynder jurister og embedsmænd og politikere altså at blande sig i det, og vi har al mulig grund til at frygte, at med den »Ordnung muss sein«-linje, som er karakteristisk for det tyske folk, hvis man overhovedet må omtale sådan nogle almindelige folkekaraktistika, må vi påregne, at nu bliver der en nogenlunde strikt overholdelse af den grænse, hvis en ratificering virkelig skulle ske i det danske Folketing.

Igennem de mange år, der er gået, siden Ab-salon byggede Havn, har man herovre fra København givet bornholmerne det ene knubs efter det andet og den ene ufortjente revselse efter den anden, men på fiskeriområdet er det først efter den nuværende statsministers tiltræden, at man virkelig for alvor er begyndt at genere bornholmerne.

De tre fiskeriministre, vi har haft efter regeringsskiftet i september 1982, har alle tre generet bornholmsk fiskeri så groft, at Bornholms fiskeri nu på masser af områder er ved at blive udsuget og undermineret. Dette er altså bare et